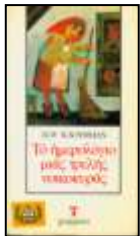

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας Νο.46

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα! Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει: 1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση. 5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση. Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

Το ημερολόγιο μιας τρελής νοικοκυράς, Σου Κάουφμαν, ΜΘΣ.- Β 1Μ2923- 4330- σ. 348

Γραμμένο σε πρώτο πρόσωπο, το μυθιστόρημα αυτό μπορεί να συγκινήσει τον αναγνώστη με την αμεσότητα που προσφέρει η εξιστόρηση της ζωής μιας μεσοαστής γυναίκας. Η ηρωίδα θα ακολουθήσει την πεπατημένη σε πολλά σημεία, σε άλλα θα προσπαθήσει να διαγράψει ατομική πορεία. Μήπως έτσι δεν εξελίσσεται η ζωή πολλών ανθρώπων; Και μήπως η προσπάθειά τους να επαναστατήσουν δεν είναι πάντα ενδιαφέρουσα;

«... επένδυσε πολλά χρήματα σ' ένα θεατρικό έργο. Όπως και με τις μετοχές, όταν έμαθα τι σκάρωνε, ήταν πια πολύ αργά... Το άγγιγμα του Μίδα, που λένε. Και μ' αυτό, η ζωή άλλαξε πάλι. Μέσα σε μερικές εβδομάδες αρχίσαμε να διακόπτουμε τις σχέσεις μας μ' ένα σωρό ανθρώπους που κάναμε παρέα εδώ και χρόνια και να βγαίνουμε ολόένα και περισσότερο μ' αυτούς που τους λέω Καινούριους Ανθρώπους... Μερικοί είναι από το θέατρο..., μερικοί από τον κόσμο της τέχνης... από τον ανάμικτο κόσμο της μόδας και των περιοδικών... Έπειτα είναι κι εκείνοι οι άλλοι, που παίζουν το ρόλο της τσόντας...»

σ. 60

Κατσαντώνης, Δημήτρης Σταμέλος, ΒΓΡ.ΔΓΣ.- Β 2Β2932- 4440- σ. 315

Πρόκειται για την μυθιστορηματική βιογραφία του κλεφταρματολού των Αγράφων Κατσαντώνη, που βασίζεται απολύτως σε ιστορικές πηγές. Ο πατέρας του ήταν Σαρακατσάνος πρωτοσελίγκας από το Βασταβέτσι της Ηπείρου και η μητέρα του Αρετή από βλάχικη γενιά. Τα πολυάριθμα κοπάδια τους ήταν αρκετός λόγος για να μπουν στο μάτι του Αλή. Διαβάζοντας το βιβλίο αυτό, είναι βέβαιο ότι μεταφερόμαστε σε μια μακρινή εποχή, στο μεταίχμιο του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα. Ωστόσο, αυτή η τραγική εποχή, δείγμα της οποίας είναι και η μαρτυρική θανάτωση του Κατσαντώνη, έχει άμεση σχέση με την τωρινή μας ύπαρξη. Το κείμενο συνοδεύεται από χρονολογικό πίνακα, σημειώσεις, λεξιλόγιο ιδιωματικών λέξεων, σκίτσα, φωτογραφίες ξυλογραφιών και πινάκων.

Στον κόσμο, Παναγιώτης Ψαριανός, ΠΜΤ.- Β 4Π2898- 5550- σ. 276

Πρόκειται για επιλογή ποιημάτων από το 2000 ως το 2004. Ο ποιητής έχει μια σταδιοδρομία στον οικονομικό τομέα, αλλά, όπως λέει και ο ίδιος, «Ταξίδεψα πολύ. Μ' αρέσει να γυρίζω σαν περιηγητής τον κόσμο. Και θα το κάνω μέχρι που μπορώ. Μα πάντα επιστρέφω στον τόπο μου, στις ζωντανές μου μνήμες.» Αυτό σηματοδοτεί και το περιεχόμενο των ποιημάτων του· σκέψεις για τον σημερινό κόσμο, βιώματα, αναμνήσεις, αναφορές στον τόπο του, την Γέρα της Λέσβου.

Ο ήχος και το φως της καταιγίδας, παντού.

Ακόμα, και μέσα στο άνθος

Που ήσυχα στο μίσχο του στέκει.

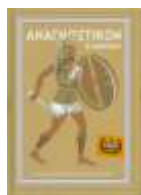
Οι χαρές και τα δεινά της εργασίας, Αλαίν ντε Μποττόν, ΔΚΜ.ΕΡΓ.- Β 7Κ2936- 4344- σ. 383

Με ειρωνικό χιούμορ και πολλά παραδείγματα, το βιβλίο αυτό ασχολείται με τις χαρές και τους κινδύνους του εργασιακού περιβάλλοντος, από την κατασκευή πυραύλων ως την παρασκευή μπισκότων, τη λογιστική και την τέχνη.

Ανάμεσα σε σκηνές από διαφορετικούς τόπους και διαφορετικές ασχολίες, υπάρχει έντονη κριτική του συγγραφέα σχετικά με την ματαιοδοξία και την υποκρισία του ανθρώπου απέναντι στο φυσικό περιβάλλον αλλά και προς τους συνανθρώπους/συναδέλφους του. Έντονη είναι και η ματιά προς την ελλιπή σχέση του ανθρώπου με την φθαρτή υπόστασή του. Πληθώρα γνώσεων από τομείς όπως η ιστορία, η κοινωνιολογία, η ψυχολογία συνοδεύουν την εξιστόρηση και σχολιάζουν ή συνδέουν τα γεγονότα. Από αυτή την άποψη, απαιτείται εγρήγορση για να μη χάνεται το νήμα.

«Όσο ανεπτυγμένη κι αν είναι η τεχνολογία μας και περίπλοκες οι επιχειρήσεις μας, το πλέον εντυπωσιακό χαρακτηριστικό του σύγχρονου επαγγελματικού κόσμου ίσως τελικά να είναι εσωτερικό, αποτελώντας τμήμα της νοοτροπίας μας: η ευρέως διαδεδομένη πίστη ότι το επάγγελμά μας οφείλει να μας κάνει ευτυχισμένους...»

σ. 121

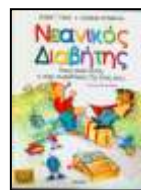

Αναγνωστικό Δ' Δημοτικού, Γ. Μέγας – Κ. Ρωμαίος – Σ. Δούφεξης – Θ. Μακρόπουλος, ΑΝΓ.- Β 7Ε2997- 3330- σ. 264

Είναι μια ειδική έκδοση του αναγνωστικού που εξέδωσε ο Οργανισμός Εκδόσεως Σχολικών Βιβλίων το 1955 για την εφημερίδα «Το Βήμα».

Φυσικά, είναι γραμμένο σε πολυτονικό και με γλώσσα μικτή, απλή καθαρεύουσα και καθομιλουμένη/δημοτική. Πάντοτε, όταν κανείς ξεφυλλίζει τόσο παλαιά βιβλία και έχει ο ίδιος ζήσει την εποχή τους, νιώθει βαθειά συγκίνηση. Αλλά και εκείνος που για πρώτη φορά τα αντικρίζει, καταλαβαίνει αμέσως την διαφορά στη γλώσσα, στην αισθητική αλλά και στο ζητούμενο, όσον αφορά το εκπαιδευτικό αντικείμενο.

Πολύ ενδιαφέρουσες πληροφορίες μας δίνει το επίμετρο από την επιμελήτρια Ελ. Κεχαγιόγλου, όπως σχετικά με την εποχή, όπου το 32% του πληθυσμού της χώρας είναι αγράμματοι, και σχετικά με τους αξιολογότετους συγγραφείς και τον αναγνωρισμένο χαρακτήρα Τάσσο.

Νεανικός Διαβήτης, Ελίνα Γκίκα – Ιωάννα Θυμέλλη, ΙΤΡ.- Β 7Α2972- 5454- σ. 157

Η Ε. Γ. είναι κλινική ψυχολόγος – ψυχοθεραπεύτρια και η Ι. Θ. πτυχιούχος Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Και οι δυο είναι άνθρωποι που έχουν προσωπική εμπειρία στη νοσηλεία παιδιών και εφήβων με διαβήτη. Με την συμπαράσταση του ομότιμου καθηγητή Παιδιατρικής Χρ. Μπαρτσόκα, έγραψαν το βιβλίο αυτό, που μπορεί να βοηθήσει άμεσα τα παιδιά στην καθημερινότητά τους, ώστε να μάθουν να ζουν χωρίς φόβο με τον διαβήτη. Η έγχρωμη εικονογράφηση και η προσεγμένη έκδοση υποστηρίζουν πολύ καλά τον στόχο του βιβλίου.

Οι ιστορίες του μπάμπια Γκινιόλ, Μπερτράν Σολέ, ΔΓΣ.- β 1 2439- 4544- σ. 92

Ένα βιβλίο για παιδιά από 6 έως 10 ετών είναι το συγκεκριμένο, που θα μπορούσε να βρει το αντίστοιχό του στις περιπέτειες του Φασουλή. Οι μαριονέτες ξέρουν να λένε αστεία, αλλά κάνουν και κριτική σε κοινωνικά συμβάντα. Αρκετά από αυτά αναφέρονται στη Γαλλία του 19^{ου} αιώνα, όπως η κρίση στην μεταξοϋφαντουργία. Ωστόσο, με μια μικρή βοήθεια, τα παιδιά θα διασκεδάσουν σε ένα διαφορετικό κόσμο.

Η σωτηρία βρίσκεται στη συνεργασία μας πάνω σε κοινούς στόχους κι όχι στο σκόρπισμα σε μικρές περιχαρακωμένες οντότητες που επιμένουν, «Εγώ έχω δίκιο».

Λέο Μπουσκάλια, «Λεωφορείο 9 για τον παράδεισο», σ. 144

Περισσότερα στο www.elbi.gr – 7 νέα βιβλία